

ÎNCHEIERE

10 martie 2017

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului,
Judecători

Ala Cobăneanu,
Ion Druță și Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de către Întreprinderea Municipală „Servicii Comunal-Locative Orhei” și Primarul or. Orhei, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Întreprinderea Municipală „Servicii Comunal-Locative Orhei” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Ritual Plus” cu privire la rezilierea contractului de exploatare și întreținere a cimitirului și cererea de chemare în judecată depusă de către intervenientul principal Primarul or. Orhei împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Ritual Plus” cu privire la declararea nulă a contractului de exploatare și întreținere a cimitirului,

împotriva deciziei Curții de Apel Chişinău din 09 noiembrie 2016,

CONSTATĂ :

La data de 16.10.2015 reclamantul ÎM „Servicii Comunal-Locative” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SRL "Ritual-Plus", solicitând rezilierea contractului de exploatare și întreținere a cimitirului din 22.03.2012.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat, că în baza deciziei consiliului orășenesc Orhei nr.2.37 din 03.03.2012 "Cu privire la darea în administrare a terenului", ÎM „Servicii Comunal-Locative” a încheiat la 22.03.2012, contractul de exploatare și întreținere a cimitirului public cu SRL "Ritual Plus" pe un termen de până la 01.01.2020.

Conform p.5.1 al capitolului 5 din contract, Executantul s-a obligat să nu comită abateri de la contractul încheiat, să nu cauzeze scăderea eficienței lucrărilor și să nu comită abateri de la cerințele normelor și regulilor sanitare prevăzute în documentația tehnică, ceea ce pe parcursul ultimilor ani, nu a executat cerințele stipulate și în rezultat a fost de nenumărate ori avertizat, cerându-se înlăturarea gratuită a neajunsurilor în termen rezonabil, însă părâtul a ignorat cerințele și nu le-a înlăturat.

Suplimentar reclamantul prin cererea depusă la data de 22.04.2016 a indicat, că conform cerințelor art.77 alin(5) din Legea privind administrația publică locală nr.436-XVI din 28.12.2006 și Legii achizițiilor publice nr.96-XVI din 13.04.2007, bunul imobil în cauză urma să fie transmis în gestionare agentului economic care ar fi emis oferta cea mai avantajoasă economic și calificată, iar întreprinderea urma să anunțe concurs efectuând licitație publică.

Pe motivele indicate mai sus, reclamantul a solicitat rezilierea contractului de exploatare și întreținere a cimitirului public din 22 martie 2011, obligarea SRL "Ritual Plus" de a restitui bunurile materiale transmise prin actul de predare-primire din 23 martie 2012.

La data de 27.01.2016, Primarul or. Orhei, prin avocatul Serghei Labliuc, a formulat cererea de a interveni în proces în calitate intervenient principal, formulând o acțiune proprie în contradictoriu cu pârâtul SC „Ritual Plus” SRL, prin care a solicitat declararea nulității absolute a contractului de exploatare și întreținere a cimitirului public din 22 martie 2012.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei din 01.04.2016 a fost admisă cererea privind intervenirea în proces a Primarului or. Orhei, cu calitatea procesuală de intervenient principal.

În motivarea acțiunii reprezentantul intervenientului principal avocatul Serghei Labliuc a indicat, că conform p.1.3. a contractului din 22.03.2012, încheiat între ÎM „Servicii Comunal-Locative” și SC "Ritual Plus" SRL, ultimul își preia obligația gestionării și întreținerii cimitirului, situat în or. Orhei, str. Cupcea, cu preluarea dreptului prestării serviciilor funerare.

Conform contractului, pârâtului i s-a acordat cu titlu gratuit în posesie și folosință, un bun public cu beneficierea de veniturile încasate de la locuitorii or. Orhei pentru prestarea serviciilor funerare.

Unitatea administrativ-teritorială a or. Orhei, nemijlocit sau prin intermediul ÎM „Servicii Comunal-Locative”, nu a fost îndreptățită, în temeiul contractului încheiat, să primească o contraprestație pentru drepturile patrimoniale exclusive acordate executantului.

Conform deciziei Consiliului or.Orhei nr.2.37 din 03.03.2012, cimitirul, situat în or. Orhei, str. Cupcea, fusese declarat proprietate publică din domeniul public al unității administrativ-teritoriale.

Analizând clauzele contractului din 22 martie 2012, acesta întrunește trăsăturile unui contract de comodat, însă părțile contractante trec cu tăcere legislația, denumind contractul încheiat altfel decât "de comodat", intenționând să genereze anume efectele juridice care sunt proprii acestei instituții de drept civil. Raportând intențiile părților se constată lovirea contractului din 22 martie 2012 de nulitate absolută.

Intervenientul principal solicită constatarea nulității absolute a contractului din 22 martie 2012 de exploatare și întreținere a cimitirului public, încheiat între ÎM „Servicii Comunal-Locative” Orhei și SC "Ritual Plus" SRL.

Prin hotărârea Judecătorei Orhei din 09 iunie 2016, a fost respinsă cererea de chemare în judecată formulată de ÎM „Servicii Comunal-Locative” către SRL „Ritual-Plus” cu privire la rezilierea contractului de exploatare și întreținere a cimitirului. Totodată, s-a respins cererea de chemare în judecată a intervenientului principal Primarul or. Orhei, prin avocatul Serghei Labliuc împotriva SRL „Ritual-Plus” cu privire la declararea nulității absolute a contractului de exploatare și întreținere a cimitirului din 22.03.2012.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că, cerințele invocate în acțiune nu se încadrează în prevederile legii.

Nefiind de acord cu hotărârea menționată supra, la data de 15.06.2016 reprezentantul Primarului or. Orhei, Serghei Labliuc a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Orhei din 09.06.2016, solicitând acesteia, cu emiterea unei noi hotărâri, de admiterea a acțiunii.

Ulterior la 07.07.2016 ÎM „Servicii Comunal Locative Orhei” a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Orhei din 09.06.2016, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2016, apelurile depuse de către Primarul or. Orhei și ÎM „Servicii Comunal Locative Orhei” au fost respinse, hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelanți nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului iar argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Invocând ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 06 ianuarie 2017, ÎM „Servicii Comunal Locative Orhei” a depus cerere de recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii înaintate.

În motivarea recursului, aceasta a indicat că, decizia instanței de apel a fost adoptată cu aplicarea eronată a normelor de drept material și cu încălcarea normelor de drept procedural.

Totodată, mai invocă recurenta că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele care au importanță pentru justa soluționare a litigiului.

Ulterior la 12 ianuarie 2017, Primarul or. Orhei a depus cerere de recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii înaintate.

La 09 martie 2017, Primarul or. Orhei a depus supliment la cererea de recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2016 și remiterea cauzei spre rejudecare în alt complet de judecată.

În motivarea recursului, acesta a indicat că, decizia instanței de apel a fost adoptată cu aplicarea eronată a normelor de drept material și cu încălcarea normelor de drept procedural, fapt din care considerente solicită casarea acesteia.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în

termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Din materialele cauzei rezultă că decizia Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2016, a fost contestată cu recurs de către ÎM „Servicii Comunal Locative Orhei” la 06 ianuarie 2017. Astfel, prin prisma art. 434 Codul de procedură civilă, Completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus în termen.

Cu trimitere la cererea de recurs depusă de către Primarul or. Orhei, instanța de recurs constată că, la materialele cauzei nu sunt anexate acte confirmative ce ar certifica data recepționării deciziei instanței de apel, astfel, prin prisma art. 434 Codul de procedură civilă, Completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus la 12 ianuarie 2017 în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se va decide în lipsa acesteia.

Verificînd motivele de casare invocate în cererile de recurs declarate de către ÎM „Servicii Comunal Locative Orhei” și Primarul or. Orhei, Colegiul atestă că aceștia nu indică nici un argument vis-a-vis de legalitatea deciziei instanței de apel.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în cererile de recurs declarate de ÎM „Servicii Comunal Locative Orhei” și Primarul or. Orhei, nu pot constitui temei de admitere a acestora, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În această ordine de idei și prin prisma celor menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile depuse de ÎM „Servicii Comunal Locative Orhei” și Primarul or. Orhei ca fiind inadmisibile.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu dispoziția art. 432 alin. (1) C.P.C., părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) C.P.C., cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C..

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, temeiurile recursului declarat nu se încadrează în

prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C.. Mai mult de cât atât, cauza a fost judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, iar recursul fiind vădit neîntemeiat.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 C.P.C. al RM, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 C.P.C. și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C..

În acest sens, instanța de recurs accentuează că, potrivit art. 440, alin. (1) C.P.C., în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, aplicînd corespunzător normele de drept material și respectînd normele de drept procedural, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de către ÎM „Servicii Comunal Locative Orhei” și Primarul or. Orhei ca fiind inadmisibile.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) C.P.C., completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursurile declarate de către Întreprinderea Municipală „Servicii Comunal Locative Orhei” și Primarul or. Orhei se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Ala Cobăneanu

Judecători

Ion Druță

Iuliana Oprea